

Cetatea Cavalerilor

Fondator: Col. r. Dr. Constantin Mășincaț
 Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Cho.
 Editura Tipo MC, Oradea - 2020

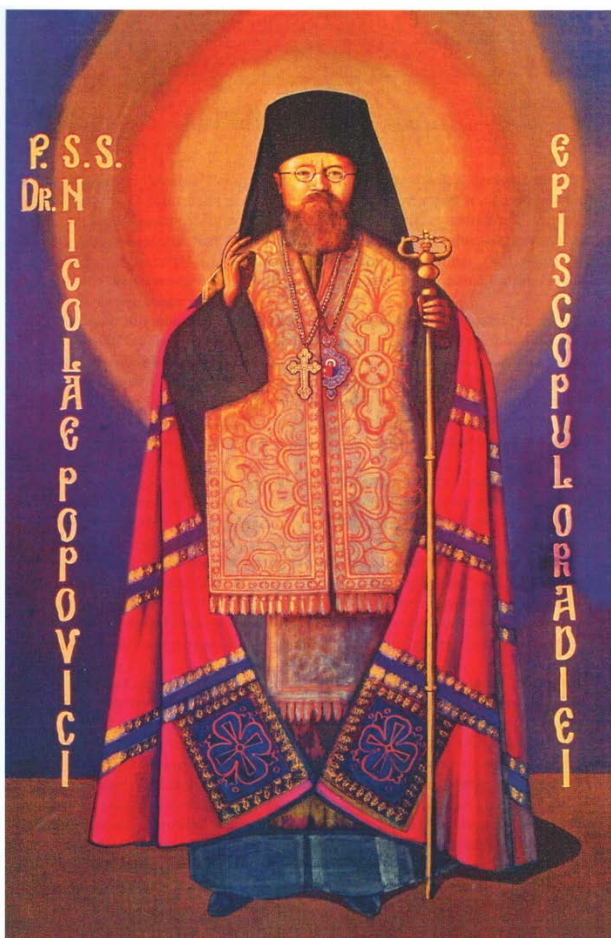

Cartea Mea e și a Ta!

ISSN 2734-6889

ISSN-L 2734 -688

Discurs la Întronizarea Episcopului Nicolae Popovici

Nicolae Popovici¹

Înalt Prea Sfințite!

Domnule General !

Domnule Director General !

Iubiți Credincioși!²

Clipa de față este una dintre cele mai sărbătorești din viața mea. Ea desparte viața mea în două — viața de pregătire pentru slujirea Domnului, de viața care va trebui să fie închinată de acum înainte acestei slujiri. Ce cuvânt a tot cuprinzător și călăuzitor pentru activitatea mea aș putea alege din Sfintele Scripturi, acum, când mă găsesc la începutul unui drum pe care-l văd presărat nu cu flori și cu trandafiri, ci cu cruci?

Mântuitorul Hristos a folosit în decursul propovăduirii Sale adese-ori haina frumoasă a pildelor și asemănarilor pentru a învăța mulțimile adevărurile mari și adânci ale împărăției lui Dumnezeu. Într'una din ele s-a asemănat pe Sine, chip minunat, cu un păstor, zicând: „Eu sunt păstorul cel bun, păstorul cel bun sufletul său își pune pentru oi” (Ev. Ioan 10,,,) .

Mântuitorul a venit în lume, ca să fie păstorul cel bun al lumii și să-i dea fericirea, pe care numai El o putea da. Tot celce voiește să-i slujească Lui, cu vrednicie și'n duhul Evangheliei, trebuie să se identifice integral cu învățătura din a-cesta cuvinte ale Sale. Eu am venit aici ca să fiu păstorul cel bun, care sufletul său își pune pentru oi,

¹ Portret, după Pr. Dorel Octavian Rusu, *Episcopul Nicolae Popovici, o viață jertfită pe altarul bisericii și al neamului*, Editura Aureo, 2021

² Dr. Nicolae Popovici, *Lespezi de hotar*, Beiuș, 1942, Cuvântare rostită în catedrala episcopală din Oradea Mare, în 28 Iunie 1936, ziua Înscăunării ca episcop (p. 11-16).

păstorul care se jertfește pentru păstoriții săi. Nu este o simplă întâmplare, că tocmai apostolul Ioan a fost acela care a reținut și a scris în Evanghelia sa aceste cuvinte ale Domnului. Apostolul Ioan este apostolul iubirii. El a înțeles și a simțit mai bine decât toți, că iubirea este puterea, care te face capabil de jertfă. Iubirea care arde, în mine îmi va ajuta să-mi pun sufletul și să mă jertfesc pentru turma cea încredințată mie. Am spus și ieri la frumoasele intampinări ce mi s'au făcut de către poporul dreptcredincios, că sin-gurul meu gând este acela de a mă jertfi, cu toate puterile trupești și sufletești, pentru binele lui. A te jertfi însemnează a renunța la tine și a te dăruia întreg altora, însemnează a avea o inimă atât de largă, încât ea poate cuprinde pe toți deopotrivă; însemnează a purta în piept o inimă atât de simțitoare încât ea să bată părintește pentru toate durerile fiilor duhovnicești; însemnează a fericii pe de aproape prin fapta ce mistuie dumnezeiește viața ta. Pilda cea mai strălucită de jertfă ne-a dat-o Mântuitorul Hristos, a cărui viață - începând de la peștera din Vifleem și până la crucea de pe Golgota — nu a fost altceva decât o necurmată renunțare la Sine însuși, o nemaipomenită, și în istoria lumii necunoscută, risipă de binefaceri pentru omenirea întregă.

În eparhia ce mi s'a încredințat spre păstorie sunt atâtea de făcut încât chiar de mi-aș jertfi toate puterile sufletești și trupești, tot nu aș putea face atâtea câte trebuiesc făcute. Dar înaintea lui Dumnezeu prețuiește mult și gândul omului. Iar gândul meu — o spun răspicat aici în fața sfântului altar — este gând de jertfă. În preajma plecării mele din Sibiu, un distins duhovnic din clerul militar, mi-a adresat cu ocaziunea sfințirii troiței de la școala de ofițeri de infanterie „Principele Carol” următoarele cuvinte: „**Prea Sfințite! Plecați la Oradea de aici de unde V'ați făcut școala la trei cruci: crucea de la Șelimbăr, crucea de la Rășinari și crucea pe care am sfințit-o astăzi**”. Vrednicul duhovnic al ofițerilor de infanterie mi-a vorbit de cruci, iar eu am pornit spre Oradea cu viziunea crucii în suflet. Crucea de la Șelimbăr și cea de la școala de ofițeri m'au învățat cum să slujesc la altarul neamului meu, iar crucea de la Rășinari, m'a învățat cum să slujesc la altarul lui Hristos și al Bisericii Lui.

Întrebarea pe care mi-o pun acum este: Voi putea, și în ce măsură, să-mi împlinesc aceste gânduri ale mele? Viitorul, este în puterea și 'în atotștiința lui Dumnezeu. Acum voi spune numai atât, că programul meu de lucru și de realizări va fi atât de mare și de larg, cât de mare este iubirea pe care o port în suflet pentru eparhia ce mi s'a încredințat spre păstorie. În această clipă solemnă îmi îndrept gândul meu către I. P. S.-Mitropolit Nicolae al Ardealului, părintele meu cel adevărat, căruia îi datorez toată creșterea mea întru cele duhovnicești, atât în țară, cât și în străinătate. Înalt Prea Sfințite! Dumnezeu a voit ca acela pe care l-ați crescut pentru a Vă fi de ajutor în centrul mitropoliei, să fie puțină vreme, lângă I. P. S. Voastră. Dar și'n această scurtă vreme am căutat - după cum voi căuta și de acum înainte — să Vă arăt toată iubirea și toată caldă mea recunoștință. Am înțeles din cuvântarea I. P. S. Voastre că venerabilul episcop Roman V-a cerut în preajma morții sale o jertfă, că această jertfă a găsit-o în smerita mea persoană și că ori-cât de grea V-a fost aducerea acestei jertfe, nu a-ți stat la îndoială să mă lăsați să vin aici. Prea Sfințitul episcop Roman, care se odihnește trupește în acest sfânt locaș, până la învierea cea de obște, se bucură astăzi cu duhul în ceruri, că dorința lui cea din urmă s'a împlinit. Bucură-te, Prea Sfințite episcop Roman, căci acela pe care l-ai dorit la apusul vieții tale este acum lângă tine! Bucură-te, că dorința, cu care ai intrat în mormânt, astăzi ți-s'a împlinit! Bucură-te, că episcopul Nicolae te va cuprinde de acum înainte neîncetat în rugăciunile sale cele către Domnul, după cum și tu îl vei cuprinde pe el în rugăciunile tale cele întocmai ca ale Îngerilor — cerând de la Dumnezeu ajutor mult și binecuvântare peste el, pentru ca să poată conduce cu înțelepciune și bunătate, cu iubire și mult spor, eparhia Oradiei...

În al doilea rând mă adresez iubitei mele preoțime, adunată aci, într'un număr »așa de frumos, preoțime cu ajutorul căreia voi avea să duc la izbândă toate luptele sfinte pentru neam și biserică în acest colț de țară și îi zic: Iubită preoțime! Aibă Încredere în păstorul, care a venit astăzi, în fruntea ta. Fi Încredințată că ți-a venit un părinte adevărat. Primește-l cu iubirea cu care el a venit la tine, căci numai fiind strânși uniți prin legăturile reciproce ale iubirii lui Hristos, vom putea fi nebiruiți în toate necazurile și luptele ce ne stau înaintea.

Iubiții mei! Eparhia Oradiei este linia cea mai avansată de luptă pentru românism și ortodoxism, este zona de front statornic a neamului românesc și a bisericii lui strămoșești. Voi toți cei care sunteți în această

zonă puneți-vă sub comanda spirituală a tânărului Vostru păstor, ca să puteți câștiga împreună. cu el îndoita biruință care Vă stă înaintea.

Iar Tu, Doamne, de la care coboară tot darul cel desăvârșit, trimite smeritului robului tău Duhul cel Prea Sfânt, Duhul și al înțelegerii, Duhul sfatului și al puterii, Duhul care pe toate cele neputincioase le vindecă. Și pe cele ce lipsesc le împlinește, ca să-i ajute să poată fi păstorul cel bun care sufletul său și pune pentru oi, păstorul în care să trăiești Tu și prin care să faci să trăiești în turma cea încredințată lui. Tu Dumnezeu cel Atotputernic și pururea slăvit în trei ipostase : Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, Amin !

3

Mitropoliții Nicodim, al Moldovei, și Nicolae al Ardealului, PS Vartolomeu (Râmnic), Ghenadie (Buzău), Andrei (Arad), Ioan (Episcopul Armatei), Nicolae (Cluj) și Vasile, Nicolae (al Oradei la dreapta fotografiei), la Sibiu 1 iunie 1936

Oradea - 28 iunie 1936 – la Biserica cu Lună în caleașca împodobită, trasă de 4 cai